

κορδέλα

κορδέλα, η, ουσ. [<ιταλ. cordella], η κορδέλα. **1.** μακρόστενη ταινία από ύφασμα με την οποία οι γυναίκες, τουλάχιστο παλιότερα, στόλιζαν τα μαλλιά τους, ενώ στα σχολεία ήταν υποχρεωτική στις μαθήτριες για να συγκρατεί τα μαλλιά και να δίνει κόσμια εμφάνιση. (Τραγούδι: *άσπρες **κορδέλες** τα κορίτσια φοράνε και τ' αγόρια κοιτάνε που κινάνε νωρίς*). **2.** το πριόνι του πριονιστηρίου, η πριονοκορδέλα και αυτό το ίδιο το πριονιστήριο, καθώς και ο χώρος όπου υπάρχει το πριονιστήριο: «πρόσεχε να μη σου πάρει η κορδέλα το χέρι! || μου είπε να τον συναντήσω σε μια ώρα στην κορδέλα». **3.** μετροταινία, ιδίως χρήσιμη για την καταμέτρηση εκτάσεων: «πήρε την κορδέλα και με τη βοήθεια ενός φίλου του άρχισε να μετράει την έκταση του οικοπέδου». **4.** ελικοειδής δρόμος, ιδίως σε πλαγιά βουνού: «ο δρόμος ανέβαινε κορδέλα μέχρι την κορυφή». Υποκορ. **κορδελίτσα, η** και **κορδελάκι, το** (βλ. λ.).

- η δουλειά πάει κορδέλα, βλ. λ. [δουλειά](#).

- κόβω την κορδέλα, εγκαινιάζω κάποιο έργο, ιδίως δημόσιο: «ο υπουργός πήγε στην επαρχία για να κόψει την κορδέλα του νέου νοσοκομείου».

- πουλάει φύκια για μεταξωτές κορδέλες, βλ. λ. φύκι.

- πάω κορδέλα, βλ. φρ. πάω κορδόνι, λ. [κορδόνι](#).

- τράβα κορδέλα! βλ. φρ. τράβα κορδόνι! λ. [κορδόνι](#).

- τραβώ κορδέλα, βλ. φρ. τραβώ κορδόνι, λ. [κορδόνι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας